

premoženje tvojih pijavk, tvojih prvakov, katero so izsesali iz tebe! Vrži njim njihovo prvaško cunjo, imenovano „Slovenski Štajerc“ pod noge! Saj vidiš, da ti ta list priporočajo samo le prvaški faloti in njih podrepniki, katere moraš ti s tvojimi krvavimi žuljami vzdrževati!

Poštena slovenska hiša ne trpi te dohtarsko-farške cunje pod tvojo streho, potem se bodeš izognilo ti drago nam slovensko ljudstvo, najnovejše zanjke, nastavljene ti od tvojih voditeljev izkoriščevalcev, zanjke, katero si moralo plačati še povrh s svojim denarjem samo!

Slovensko ljudstvo, ogiblji se vsake trgovine, katera prodaja ta list, ker je tak prodajalec tvoj največji sovražnik, namreč podrepnik tvojih neusmiljenih prokletih pijavk!

Slovensko ljudstvo, bodi previdno, ne daj se vloviti v to zanjko, potem bodeš preprečilo vsaj eno nevarnost pretečo ti od pravih, pravcati „šuftov“, ki so izšli iz tvoje sredine, ki te rubijo in gulijo na vse načine, na drugi strani pa ti kličejo: „Iz naroda za narod!“, „Živel slovensko ljudstvo!“

Ljudstvo, spoznaj tvoje lovce, spoznaj vse tiste, ki ti nastavljajo s toliko spretnostjo zanjke, nič drugega kakor zanjke, in raztrgaj jim najnovejšo njihovo zanjko poprej, ko se v njo vloviš!

Narobe prav.

Kjerkorkoli se dogodi kako hudodelstvo, povsodi in vselej tišči klerikalna stranka in njene čašnikarske cunje isto „Štajercu“ na rovaš, češ, da je ta kriv, da postaja ljudstvo od dne do dne surovejše in divljeje. Vsakomur je znano, da „Štajerc“ še nikoli nikogar ni pohujšal ali celo k hudodelstvu nahujskal, ne pa je posurovljenju ljudstva največ krivo nedodolžno obnašanje in robato ravnanje mnogoterih

duhovnikov, ki so le po imenu nasledniki učencev Kristusovih. Od njih se ljudstvo nauči zavisti, lakomnosti in požrešnosti, razuzdanosti in pohotnosti.

Slabi vzgledi nekaterih farjev naredijo med ljudstvom mnogo več pohujšanja in kvara, kakor zamore večina zares v duhu Kristusovem delujočih duhovnikov dobrega učiniti. Namesto, da bi se v cerkvi oznanjeval sv. evangelij in razlagale resnice svete vere, govorijo mnogi „maziljenci Gospodovi“ le o politiki in strankarskih spletkarijah. Pregovor pravi, da besede mičejo, vzgledi pa vlečejo. Kakšne zglede da dajejo pozamezni mašniki, to je vsakomur znano, kdor ni gluhi ali slepi, bodisi hoté ali nehoté. Kristus je ljubil celo svoje sovražnike, in to ljubezen tudi svojim učencem priporočal; mnogo današnjih duhovnikov pa črti, sovraži in preganja svoje vernike, ako jim ti v posvetnih rečeh niso poslušni sužnji in jim ne pomagajo pred svetom zakrivati njihovih slabosti, pregreh in celo hudodelstev.

Da „Štajerc“ tu in tam kakega vročekrvnega hujskača v črni suknji včasih malo pod krtačo vzame, to seveda dotičnikom ne ugaja. „Štajerc“ noče vraga za angeljca spoznati, temuč vsakogar ima za to, kaj da v resnici je. Zakaj pa bi tudi smeli imeti ravno eden stan pred vsemi drugimi ta privilegij (predpravico), uganjati reči, kakoršne so vsakemu državljanu prepovedane? Ali bi morebiti morali pri spozabljenemu duhovniku to hvaliti, kar druge ljudi pripravi v kazen? Ne in tisočkrat ne. Tisti časi so minuli, v katerih so smeli posamezni stanovi, v prvi vrsti plemenitaški in duhovski, brezobzirno in brezskrbno počenjati vsakojake hudobije in grozovitosti, zaradi kakoršnih bi bil ubogi kmet ali delavec takoj ob glavo, na vislice ali pa na grmado prišel! In ravno zategadelj, da „Štajerc“ kmečki in delavski stan pred temi domišljavimi mogotci v obrambo jemlje

8.

Saj nekega spravil z domače si kože,
Nagnal ga brezsrčno po svetu v obup,
Prelival je zolze on grenke in vroče,
A ti pa si spravljaj denar si na kup.

9.

Tolaži se dohtar, ker jaz ne pozabim
Na tebe nigdar ne, ubogi ti črv,
Priložnost še prvo gotovo porabim,
In kupim za svoje ti spleteno — vrv!

10.

Oh da bi jo vendar prav dobro porabil,
Uslugo veliko bi kmetom storil,
A jaz bi na grehe vse tvoje pozabil,
Kot pravi prijatelj prav srečen bi bil.

11.

Sem slišal, da „Štajerc Prvaški“ izhaja,
Tam doli na Kranjskem kot zvest — katolik,
Mogoče, da njega prihodnja izdaja,
Naznani nam bralcem, da ti si — svetnik.

12.

Če to se zgodi še, potem pa jaz pridem,
Kot romar pred tebe še molit svoj čas,
Bom vskliknil poprej ko s svetišča odidem:
„Oh sveti — „slepič“ ti, le prosi za nas!“

13.

Za kmete pa moraš posebno prositi,
Katerim si želel vedno pogin,
Saj bil si na zemlji dohtar ti zviti,
Priproste kmetice — izprijeni sin!

14.

Uslišal prijatlja me bodeš gotovo,
In srečen slovenski, teptani bo rod,
A jaz ti obljubim pesmico novo,
Priobčim zares njo na — sveti tvoj god!

ter nesramna nasilstva, vsakovrstne svinjarije in hudobije posameznih okrutnežev zaslepljenemu ljudstvu razkriva, ravno zategavoljo „Štajerca“ gotovi ljudje črtijo, sovražijo in preganjajo, kakor črti poredni šolar svojega ostrega toda pravičnega učitelja ali pa hudodelec državnega pravdnika. Kar zakrivijo ti ljudje sami, to podtikajo „Štajercu“, njegovim somišljenikom, njegovim bralcem.

„Štajerc“ vedno in vedno oznanja in priporoča ljudstvu mir in spravo, klerikalni listi pa delajo nasprotno; neprenehoma kličejo svoje privržence v boj proti vsemu, kar ne ugaja buticam njihovih vstvariteljev in njihovih protektorjev. Boj med sosednimi narodi, sovražstvo in boj med posameznimi družinami in osebami, to je za njih tista kalna voda, ki jim ugaja za njihov ribji lov. — Prepiri in boji so takozvanim prvakom živelj, (to je njihov element), na katerega utemeljujejo svoje eksistence.

Sadovi klerikalnih kričočev in hujskačev se jasno kažejo. Prepiri, pretepi in uboji so na dnevnem redu. In saj ni čuda. Pregovor pravi: kdor veter seje, burjo žanje. Vlačugarstvo se množi, ker ima ljudstvo v farovžih za take reči jako mikavne izgled. V naši črni škatlji, iz katere bomo morali (kakor se nam vidi) v kratkem nekaj „podrobnostij“ belemu dnevu izročiti, imamo prav lepo število takih „skrivnostij“, ki so pripravne marsikateremu „visokočastitemu“ napraviti mrz do mozga. — Se poljubi?

Je-li morda tega tudi „Štajerc“ kriv, da je lani na Koroškem nek kaplan iz lakomnosti svojemu župniku v mašno vino strupa namešal in ga na tak način skušal umoriti, da bi se njegovega premoženja popolnoma polastil, kar je deloma itak že storil? —

Ali je morebiti „Štajerc“ narekoval čast. in vsega spoštovanja vrednemu gospodu Vogrinecu, fajmoštru v Libeličah na Koroškem, vsebino tiste knjige, v kateri tako ostro biča mnogoštevilne in mnogovrstne napake v katoliški duhovščini? Tudi naš milostljivi gospod knezoškof morajo povžiti zaradi mnogih duhovnikov svoje škofije dovolj jeze in žalosti in toraj ni čuda, da je njihovo telesno zdravje baje precej omajeno. Sam sveti oče, papež Pij X., se je videl primoranega izdati lansko jesen ukaz, da se ima katoliška duhovščina bolje držati stanovskih dolžnostij, ne pa vtikati v reči in zadeve, ki je prav nič ne brigajo!

Stoletja že krožijo med ljudstvom izreki in pregovori o farški nenasitljivosti, lakomnosti in požrešnosti; mar li je te tudi iztuhtal „Štajerc“, ki še le komaj 5. leto svojega obstanka šteje? Nestrpljivost in razuzdanost mnogih katoliških duhovnikov povzročuje vedno naraščajoče odstopanje vernikov od svete katoliške cerkve in vendar doslej „Štajerc“ še niti z besedico nikogar ni k takemu koraku napeljeval ali hujskal!

Ali zamore ljudi k izpolnjevanju božjih in cerkvenih zapovedij napeljati ali vneti tak duhovnik, ki je prvi med grešniki? Kdo bode takemu človeku česar verjel, ki ravno nasproti ravna temu, kar drugim veleval storiti? Ali zamore pijanec koga nau-

čiti zmernosti v pijači? Ali bode pohotnež koga pot čednosti spravil? Ali zamore skopuh koga k losrčnosti nagniti? Ali bode odrtija in grabežljiva kogar do usmiljenja in radodarnosti pripravila? Ne, ne in tisočkrat ne!

Najmanje pa se bode našel tamkaj mir in sebojna zastopnost, kjer se vedno le hujska, in podpihuje in sicer od takih oseb in iz takih med od katerih bi se morali slišati le nauki našega ličarja tervidetivzglede, kakoršne je Kristus dajal svoj apostolom in učencem. Da je to danes pri mnogih takozvanih „oznanjevalcih svete vere“ ravno ta narobe, kakor to, da ravno ti hinavci „Štajerc“ vzroke raznih hudodelstev podtikajo, to pač vsak previdi in spozna in je toraj ta njihova ditev narobe prav!

Kupčijska pogodba z Italijo

Kupčijska ali trgovinska pogodba z Italijo je sklenjena. Po dolgotrajnem poganjanju in po preganjanju mnogih težkoč se je šele posrečilo skleniti pogodbo, s katero smemo avstrijski državljani, posebej pa avstrijski vinogradniki zadovoljni biti. Pri tej pogodbi ni šlo samo za začasno sporazumljenje med našo in italijansko vlado gledé medsebojne kupčije, temuč za trajno pogodbo, ki se je sklenila sicer samo za prvih deset let, toda bo vsekako svojo veljavo trajno po preteku te dobe z naprej obdržala, ker doslej veljavna vinska klavzula pač ne bode nikdar našla mesta v kupčijskih pogodbah med tema dvema državama. Koliko napora, dela in predlogov je vendar bilo treba zagovornikom in zaščitnikom naših gospodarskih razmer, predno se je doseгла odstranitev te nesrečne, za avstrijske vinogradnike toli škodljive vinske klavzule! Z dnem 1. januarjem 1905 izgubi „čudež avstrijskih diplomatov“ svojo veljavo, — upamo, da za večno.

Uvožna colnina na ptuja vina je bila vsled klavzule tako nizka, da so inozemci avstrijske dežele s svojimi vinami takorekoč kar preplavili. Posebno to delali Italijani, ki pridelajo jako ogromne množice vina in sicer mnogo ceneje kakor naši vinorejci. Akoravno so se italijanska vina uvažala osobito zaradi svoje svrhu zmešanja z našimi vinami, vendar je velikanski uvoz italijanskih vin domačim vinorejcem bil stvar škodljiva, ker je domačim vinam cene precej znatno stisnil, deloma pa jih je čisto v stran potisnil. Naši vinogradniki, ki se itak imajo bojevali proti mnogoštevilnim sovražnikom vinogradov, proti raznovrstnim uimam, ter morajo mnogo denarja potrositi, da zamorejo ostati to, kar so dosedaj bili namreč vinorejci, so morali dosedaj mirno gledati, kako se je tujec s svojim blagom šopiril, kako domači kupci njihove pridelke prezirali ali celo zavrnjevali in kako so sami od dne do dne bližje stopali k popolnemu poginu. — Tuja žlobudra in čmiga je imela večjo veljavo kakor pošteno, naravno domače blago.

No, z odstranitvijo vinske colninske klavzule bodejo se te žalostne razmere, kakor se sme upa-